

УДК 338.48-6:502/504

Алла Кольгофер

студентка кафедри туризму

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

ЕКОТУРИЗМ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ СТАЛОГО ТУРИСТИЧНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми. Сьогодні проблеми екології та сталого розвитку туризму є пріоритетними для кожної країни світу. Ефективне і раціональне використання ресурсного потенціалу й оптимальне розв'язання проблем регіонального розвитку – основні напрями діяльності, яких намагається досягти стратегія сталого розвитку туризму для всіх регіонів.

Об'єктом дослідження є відносно неторкані господарською діяльністю природні території.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню екологічного туризму присвячено наукові праці багатьох українських і зарубіжних учених, зокрема С. Новицької, І. Добрянської, О. Бейдика, В. Смаль, Н. Ступень та ін.

Основні результати досліджень. Екотуризм – це вид туризму, що передбачає подорожі до місць із відносно незміненою природою для отримання уявлення про природні і культурно-етнографічні особливості цієї місцевості, який не порушує при цьому цілісності екосистем і створює такі економічні умови, при яких охорона природи і природних ресурсів стає вигідною для місцевого населення [3]. Окрім того, метою екологічного туру можуть бути регіони з порушеною екологічною ситуацією (для отримання певних екологічних знань) [1].

Державна політика багатьох країн у сфері екологічного туризму передбачає створення окремих департаментів або консультативних рад з екологічного туризму при відповідних міністерствах [2].

Аналізуючи іноземний досвід дослідження стану розвитку екотуризму, можна виокремити низку проблем та шляхи їх вирішення для України [3]:

**Проблеми та шляхи їх розв'язання
у сфері екотуристичної діяльності в Україні**

Проблема	Вирішення
Відсутність державної стратегії розвитку екологічного туризму	Інтегрований план розвитку екологічного туризму, міжнародний обмін і співробітництво, залучення до фінансування відповідних фондів та інших структур
Відсутність законодавства, що забезпечує участь місцевих жителів в організації екотуристичної діяльності	Створення компаній для забезпечення управлінської діяльності у сфері екотуризму на основі врахування участі в ній населення, яке проживає на території надання екотуристичних послуг, створення та надання робочих місць
Негативний вплив туристичної діяльності на екосистеми	Рациональне керування екотуристичною діяльністю, регулювання її на основі врахування фінансового й інфраструктурного забезпечення, розвитку екологічно безпечної транспортної мережі, проведення кампаній щодо стимулювання природоохоронної діяльності
Недосконала система сертифікації і контролю якості екотуристичних послуг	Формування ефективної системи стандартизації та сертифікації у сфері надання екотуристичних послуг
Інформаційний дефіцит	Створення єдиного джерела інформаційного забезпечення населення з питань організації, фінансування та керування у сфері екотуристичної діяльності

Висновки і перспективи подальших досліджень. Україна володіє багатими природними ресурсами для розвитку екотуризму. Пріоритетними є питання щодо розроблення відповідного нормативно-правового законодавства, що зможе забезпечити розвиток вітчизняного екологічного туризму. Також потрібно взяти до уваги закордонний досвід із провадження екотуристичної діяльності як в екологічному, так і в економічному аспектах. Зокрема, розвиток екотуризму як пріоритетного напрямку розвитку індустрії туризму в Україні загалом.

Список використаних джерел:

1. Арсеньева Е. И. Экологический туризм: содержание и границы понятия / Арсеньева Е. И., Кусков А. С., Жданова Л. К. // Туризм и устойчивое развитие регионов : сб. науч. ст. – Тверь, 2005. – С. 196–210.
2. Новицька С. Р. Екологічний туризм як пріоритетний напрямок сталого розвитку туристичної сфери / Новицька С. Р. // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. Серія: Географія. – Тернопіль, 2013. – № 2. – С. 164–169.
3. Ступень Н. М. Світовий досвід розвитку екологічного туризму на рекреаційних територіях / Н. М. Ступень // Збалансоване природокористування. – 2016. – № 3. – С. 94–99.